

VIIMASEID ROLLE: Leonid Kuravljov ja Olga Ergina 2009. aasta filmis „Meistrite raamat“.

Vida Press

KULTUSSARJAS: Kuravljov SS-Obersturmbannführer Eismannina Nõukogude kultuseriaalis „Seitseteist kevadist hetke“.

Sputnik/Scanpix

HINGES-TATUD: Noor Kuravljov 1969. aasta tragi-komöödias „Sära, sära, mu täht“ (rež Aleksander Mitta).

Sputnik/Scanpix

Puhka rahus, torumees Afonja!

TRIIN TAEI

triin.taei@ohtuleht.ee

Pühapäeval viis kopsupõletik 85 aasta vanuses siitilmast Leonid Kuravljovi – üle 200 filmi ja telerolli teinud vene näitleja, kes arvukate fännide seas jäi siiski ennekõike torumees Afonjaks.

Poeg Vassili teatel suri tema isa Moskva haiglas kopsupõletikku. Covidi-analüüs olnud negatiivne. Viimastel aastatel oli omaaegne Nõukogude kinokuulsus elanud hooldekodus, kus tal diagnoositi dementsus.

Tulevane filmitäht sündis 8. oktoobril 1936 Moskvast juuksuri ja treiali peres. Kooliõpingud läksid üle kivide ja kändude, Vene Vikipeedia teatel oli Ljonjal iseäranis suuri raskusi matemaatika, füüsika ja keemiaga. See sai otsustavaks ka ametivalikul: keegi sugulane soovitas poisil pärast kooli astuda üleliidulise kinoinstituuti, sest seal ei pidanud vihatud ainetes ühtki sisseastumiseksmit teema. Esimene katse 1953. aastal ei läinud õnneks, kaks aastat hiljem sai Kuravljovist aga draamakunstiosakonna tudeng.

Filmidebüüdi tegi ta 1958. aastal ülikoolikaaslaste Andrei Tarkovski ja Aleksandr Gordoni lühifilmis. Laiem tunnus saabus 1964. aastal Vassili Šuksini filmiga „Elab

Sputnik/Scanpix

KUULSAIM ROLL: Leonid Kuravljov (keskel) ja Gotlib Roninson (vasakul) Giorgi Danelia filmis „Afonja“ (1975).

selline noormees“, kus noor näitleja kehastas idealistlikku autojuhti. Pika näitlejakarjääri jooksul mängis Kuravljov muu hulgas esimeses Nõukogude õudusfilmis „Vii“ (1967) ning sellistes menukites nagu „Ivan Vassiljevits vahetab elukutset“ (1973), se-

riaal „Seitseteist kevadist hetke“ (1973), „Afonja“ (1975), „Ei või olla!“ (1975), „Mimino“ (1977), „Timur ja tema meeskond“ (1977), „Kohtumispäik ei tohi muuta“ (1979), „Hoidke mehi!“ (1982), „Otsige naist“ (1983), „TASS on volitatud teatama“ (1984) jt.

Nõukogude „Sherlock Holmesis“ (1986) oli Kuravljov Saksa spioon von Bork. Paljudele jäi 1959. aastal filmidebüüdi teinud Kuravljov aga ennekõike Afonjaks – lihtsaks torumeheks Giorgi Danelia samanimelisest filmist. Oma viimase rolli tegi vanameister

2016. aastal komöödias „Kogu moos“.

Õnnelik abielu kestis üle 50 aasta

Näitleja oli üle poole sajandi abielus oma noorpõlvemastuse Niinaga. Nad naitsid 1960, kaks aastat hiljem

märtsis sündis tütar Jekaterina ehk Katja ning 1978. aastal õnnistati abielupaari veel pojaga, kes sai Šuksini mälestuseks nimeks Vassili. 45aastane kineast ja kirjanik oli surnud neli aastat varem filmi „Nad võitlesid kodumaa eest“ võtteil. Kuravljov on heldimusega rääkinud, kuidas Šuksin oli temasse läbimurdefilmi „Elab selline noormees“ võtteil uskunud ning kaitsnud teda vallandamise eest, kui tema etteaste esialgu stuudiobossidele küündimatu tundus.

Elupõline pedagoog Niina Kuravljova lahkus raske haiguse tõttu siitilmast 2012. aastal. Aasta varem oli Kuravljov Komsomolskaja Pravda intervjuus kinnitanud, et talle on eluaeg tähtsaim olnud mitte näitlejaamet, vaid pere. „Olen pereinimene. Pere on mu tugisammas elus. Kui poleks peret, lapsi – mis mõtet elul siis oleks?“

Vassili Kuravljov andis teada, et isa sängitatakse 1. veebruaril Trojekurovo kalmistule oma abikaasa Niina kõrvale. Vassili eitas Komsomolskaja Pravda reporterile netis levinud kuuldusi, et filmitähe perel pole raha teda matta. „See on vale ja mingisugune jama. Kahjuks on meie perest viimaste päevade jooksul palju ebatõdesid kirjutatud. Me ei vaja abi, saame kõigi muredega hakkama. Mingeid lahkkelisid meie peres pole. Minul ja mu õel Katjal olid isaga suurepärased suhted.“

Publik võttis rahvusooperi saksakeelse „Võluflöödi“ vastu juubeldades

Rüno Lahesoo / rahvusooper Estonia

„Võimas!“ hüüatab ooperisõber Annemari Vatsel pärast rahvusooperi „Võluflöödi“ esietendust. Mozarti ooper esietendus Estonias möödunud nädala lõpus. „Mul tõusid ihukarvad püsti Öökuninganna aaria puhul – see oli megahetk, tõeline tase,“ sõnab ta. „Öökuninganna aaria oli tõesti see moment, mida ma lausa ootasin. See on ikka ooperite ooper!“

„Võluflöödi“ on läbi aegade enimmängitud saksakeelne ooper, mille sisu üle on vaieldud ning spekuleeritud sellesse peidetud vihjete ja salajaste sõnumite üle, kõlab estoonlaste mõtete viisi: „Tundub, et „Võluflöödi“ näol on tegemist justkui põhjata

kaevuga, kust lõputult uusi käsitlusi ammutada. Lavastust kannab valgustuslik mõtteviis: usk paremasse homsesse, usk muutustesse ja mõistuse võidukäiku.“

Vatsel ütleb, et ehk on „Võluflöödi“ siiani olnud oma saksakeelsuses tema jaoks pisut tundmatu maailm, kuid et muusika on niivõrd kõitev, juhtus lõpuks ikka nii nagu heas ooperis – publik kaob lihtsalt ühtäkki sesses muusikasse ära. „Jäin ise ka nii muusikat kuulama, et jäin korraks tekstist maha,“ muigab Vatsel. Kõnelemata siis vapustavatest kostüümidest, mida artistid kandsid. Need olid Vatseli sõnul omaette vaatepildiks – rabavalt efektised. „Väga vingetendus,

saal täiesti juubeldas! See oli äge!“

Lavastaja Vilppu Kiljunen ütles enne esietendust, et tegu on nn hübriidteosega, millel on mitu teemaatilist suunda: „Teisalt peitub just selles teose ainuomane jõud: see on andekate, ääretult motiveeritud ja inspireeritud autorite looming, mille fantastiline muusika ja mitmesuunaline jutustus loob ruumi üha uutele ja uutele tõlgendustele.“

Maagilise loo töid publiku ette lisaks lavastaja Kiljunenile kunstnik Kimmo Viskari, valguskunstnik Anton Kulagin ja muusikajuht Arvo Volmer. Osades on Elena Bražnik, Johanna Lehesvuori või Kadri Nirgi (Pamina), Heldur

Harry Põlda või Mehis Tiits (Taminno), Elina Nechayeva, Kristel Pärtna või Suvu Väyrynen (Öökuninganna), Tamar Nugis või René Soom (Papageno), Kadri Nirgi, Olga Palamarchuk või Janne Ševtšenko (Papagena), Märt Jakobson või Priit Volmer (Sarastro) ja Mart Madiste või Reigo Tamm (Monostatos).

AIGI VIIRA

MEISTRITEOS: Möödunud nädala lõpus esietendus rahvusooperis Estonia Mozarti ooper „Võluflöödi“. Fotol on Öökuninganna (Elina Nechayeva) ja Monostatos (Mart Madiste). Need kaks artisti astusid lavale 30. jaanuari etendusel.

